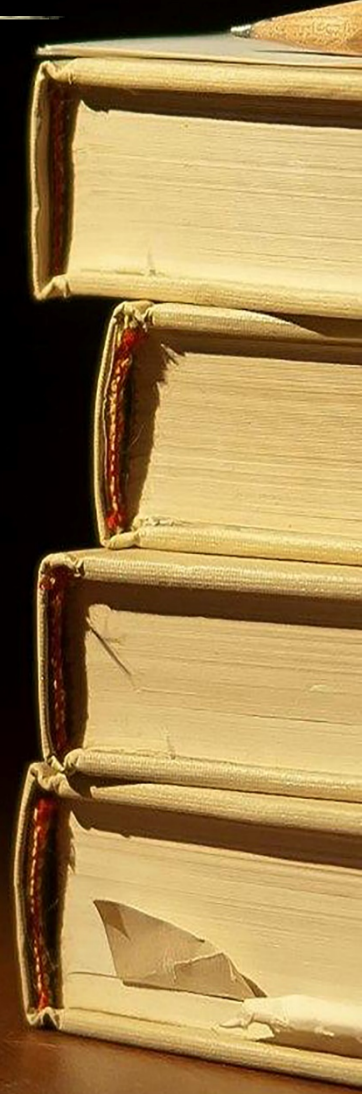

BİZ KİMİZ?
NEYE İNANIYORUZ?
NEYE DAVET EDİYORUZ?

Abdulahkim Hanif

MUVAHHİD YAYINLARI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
Rahmân ve Rahîm Olan Allah'ın Adıyla...

Sahih'de İmran bin Husayn (*Radiyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur:

“Ümmetimin en hayırlısı benim çağımdır. Sonra onların ardından gelenler. Onlardan sonra daha sonra gelenlerdir. -İmran (*Radiyallahu Anh*), kendi çağından sonra iki nesil mi üç nesil mi zikretti bilemiyorum, der- Daha sonra istenmediği halde şahitlik yapan (yemin eden); hıyanet eden, fakat güvenilmeyen; adak adayan, ama yerine getirmeyen ve aralarında şişmanlık (yeme-içme düşkünlüğü) görülen bir toplum gelecektir.”

(Buhari, Fezail: 1)

**BİZ KİMİZ?
NEYE İNANIYORUZ?
NEYE DAVET EDİYORUZ?**

Abdulkakim Hanif

MUVAHHİD YAYINLARI

www.almuwahhid.com

İçindekiler

AKİDEMİZ.....	11
Tağutu redd ve Allah'a iman:	11
Allah'tan başkasına ibadet eden herkes müşriktir:	11
Müşrikleri tekfir etmeyenler kafirdir:	12
Vela-bera imanın rüknüdür:	12
Hüküm ancak Allah'ındır:	13
Tağuta muhakeme olmak şirktir:	13
Tevessül:	15
Gayb bilgisi:	16
İsim ve Sıfatlar:	16

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Hamd, ancak Allah (*Celle Celâluhû*) içindir. O'na hamdeder, O'ndan yardım ve mağfiret dileriz. Nefislerimizin şerrinden, amellerimizin kötülüğünden O'na sığınırız. Allah (*Celle Celâluhû*) kimi hidayete erdirirse onu saptıracak, kimi de saptırırsa onu hidayete erdirecek yoktur.

Allah (*Celle Celâluhû*)'dan başka ibadete layık ilah olmadığına şahadet ederim. O, tektir ve ortağı yoktur. Yine şahadet ederim ki, Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) O'nun kulu ve Rasulü'dür.

Muhakkak ki, sözlerin en doğrusu Allah'ın Kelamı, yolların en hayırlısı Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in yoludur. İşlerin en kötüsü ise sonradan uydurulanlardır. Sonradan uydurularak dine sokulan her amel bidat, her bidat sapıklık ve her sapıklık da ateştedir.

Bundan sonra; Bizler sahih hadiste **“İslam garip olarak başladı, yine garipliğe geri dönecektir, müjdeler olsun o gariplere!..”** şeklinde vafedilen ve müjdelenen garipler zümresine dahil olmaya gayret eden bir avuç muvahhidiz. Hiç bir makamımız, kariyerimiz, ünvanımız olmadığı gibi yeryüzünde bilinen hiç bir cemaat, hizip veya ekolle de bir ilişkimiz yoktur. Bilakis günümüzde İslam adına faaliyet gösteren bütün kişi ve kuruluşlardan beriyiz. Bizler sahih hadislerde yegane kurtulan fırka (Fırka-i Naciye) ve de Taifet'ul Mansura (Allah'ın yardımına mazhar olmuş topluluk) olarak vafedilen Ehli Sünnet ve'l-Cemaat'in, Ashab'ul Hadis'in, Ehl'ul Hadis ve'l Eser'in akidesine iman etmişiz ve de yine sahih hadislerde anlatıldığı üzere “Kıyamet Günü'ne kadar hakk üzere galip gelecek olan bir taifenin sürekli var olacağının” şuurundayız ve o muzaffer

taifeyi bulup ona iltihak etmeye çalışıyoruz.

Bizler Adem (aleyhi selam)'dan başlayıp Nuh (aleyhi selam)'a ordan nebilerin sonuncusu Muhammed (sallallahu aleyhi ve sellem)'e kadar bütün rasullerin ortak daveti olan tevhide, tağutu reddedip bir olan Allah'a ibadet etmeye davet ediyoruz. Rasulullah (sallallahu aleyhi ve sellem)'den sonra da Raşid Halifeler onun davetini sürdürmüş; Selef-i Salihin dediğimiz ilk üç hayırlı nesil de bu Nebevi Sünnet'i en iyi şekilde temsil etmiştir.

Hatem'ul Enbiya (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) selef hakkında şöyle buyurmuştur:

Sahih'de İmran bin Husayn (*Radiyallahu Anh*)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*) şöyle buyurmuştur:

“Ümmetimin en hayırlısı benim çağımdır. Sonra onların ardından gelenler. Onlardan sonra daha sonra gelenlerdir. -İmran (*Radiyallahu Anh*), kendi çağından sonra iki nesil mi üç nesil mi zikretti bilemiyorum, der- Daha sonra istenmediği halde şahitlik yapan (yemin eden); hıyanet eden, fakat güvenilmeyen; adak adayan, ama yerine getirmeyen ve aralarında şişmanlık (yeme-içme düşkünlüğü) görülen bir toplum gelecektir.”¹

Bizim akidemiz ilk üç hayırlı nesil dediğimiz Sahabe, onları güzellekle tabi olan Tabiun ve de onlardan sonra gelen Etba'ut Tabiin imamlarının kısacası selef imamlarının akidesidir. Evzai, Sufyan'us Sevri, Hasen'ul Basri, Abdullah ibnu Mubarek, İmam Şafii, İmam Malik hepsi aynı akidededir. Onlardan sonra bu nezih akidenin davetçiliğini Buhari, Muslim, Darimi, İbnu Huzeyme, Ebu Davud vb. hadis imamları üslenmiş -ki birçoğu

¹ Buhari, Fezail: 1

İmam Ahmed bin Hanbel'in talebesidir- ardından İbnu Batta, İbnu Mende, Lalekai gibi imamlar selefin akide hakkındaki nakillerini toplamışlardır.

Belli bir dönemden sonra selefi salihin akidesinin neşri görevini özellikle Hanbeli uleması üstlenmiştir. İbni Kudame'den sonra Şeyhu'l-İslam İbni Teymiyye ve talebeleri Hanbelilerden İbn'ul Kayyim, İbnu Muflih, İbnu Abdi'l-Hadi ve Şafiilerden Zehebi, İbn Kesir gibi alimler akideyi neşretmiştir. Daha sonraki dönemlerde İbnu Receb, Merdavi ve diğer Hanbeli fakihleri kanalıyla selefi salihin akidesi gündemde kalmış ve nihayet Şeyhu'l-İslam Muhammed bin Abdi'l-Vehhab Necd havalisinde tevhid davetini başlatmış ve onun yetiştirdiği alimler ve eserleri vasıtasıyla sahih akide günümüze kadar ulaşmıştır. Günümüzde Suud hanedanlığının saptırma gayretlerine rağmen Necd ulemasının sahip olduğu berrak akide ve tavizsiz duruş Durar'us Seniyye, Mecmuat'ur Rasail gibi derlemelerde açıkça görülmektedir.

İşte bizler bu imamların sahip olduğu akidenin aynısını savunuyor ve bu nezih akideye davet etmeye gayret ediyoruz. Kısacası bizler kendimizi "Müslüman, Muvahhid, Sünni ve Selefi" olarak tarif ediyoruz. İslam'ın dışındaki bütün dinlerden beri olduğumuz gibi Ehli Sünnet'in dışındaki bütün mezheplerden de beriyiz.

Allah-u Teala: **“Allah katında hak din İslam'dır”**² ve de: **“Kim İslam'dan başka bir din ararsa o, ondan kabul edilmeyecektir ve o kimse ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır”**³ buyurmaktadır. Bu sebeble bizler ister Hristiyanlık, Yahudilik gibi Ehli Kitap dinleri olsun, isterse de Me-

² Al-i İmran 3/18

³ Al-i İmran 3/85

cusilik, Budizm, Hinduizm vb. kitabî olmayan dinler olsun İslam'ın dışındaki bütün dinlerden ve bu dinlerin mensuplarından beriyiz. Bunların hepsini tekfir ediyor ve ebedi cehennemlik olarak görüyoruz. Bu din mensuplarını dost ve veli edinenleri de tekfir ediyor ve düşman biliyoruz. Zira Allah-u Teâlâ: **“Yahudi ve Hristiyanları veliler edinmeyin, sizden kim onları veli edinirse o da onlardandır!..”**⁴ buyurmaktadır. Günümüzde dinler arası diyalog, hoşgörü, medeniyetler ittifakı, dinlerin kardeşliği hatta birliği gibi sloganlar adı altında yapılan faaliyetlerin hepsini İslam'ı yok etmeyi hedefleyen Küfür ve İlhâd hareketleri olarak görüyor ve Tel'in ediyoruz.

Aynı şekilde kendilerine “din” ismini vermedikleri halde aslında modern birer din mahiyetinde olan Laiklik, Demokrasi, Sosyalizm, Komünizm, Milliyetçilik, Ulusalçılık, Kemalizm, Basçılık, Liberalizm, Kapitalizm, Sağcılık, Solculuk vb. bütün beşeri sistemleri ve ideolojileri reddediyor ve bu yeni beşeri dinlerin mensuplarını da tekfir ediyoruz. Son dönemlerde çoğulculuk, inançlara saygı, ortak noktalarda uzlaşma, fikir özgürlüğü vb. isimler adı altında bu batıl ideolojilere saygı göstermeyi, onları da müslüman olarak kabul etmeyi savunanları da aynı şekilde tekfir ediyoruz. Yine İslamla bu batıl dinler arasında ortak noktalar bulup, İslam'ı bu beşeri sistemlerle sentezlemeye çalışan bütün girişimleri de Tel'in ve Tekfir ediyoruz. Zira İslam, Allah'ın dinidir ve onda hiç bir eksiklik yoktur, bu tarz bütün sentez girişimleri İslam'da eksiklik olduğu ve bu eksikliğin başka ideolojilerle tamamlanacağı anlamına gelir. Böyle bir düşünceden Allah'a sığınırız. Bundan dolayı bilhassa günümüzde İslam'la demokrasinin bir arada olabileceğini Türkiye'nin öncülüğünde isbat etmeye çalışan “İlmî İslam (!)” projesini Tel'in ve Tekfir ediyoruz. Bu projenin arkasında bir takım ins ve cinn şeytanlarının var olduğunu hissediyor ve de

⁴ Ma'ide 5/51

Yahudiler ve masonların öncülüğünde “Yeni Dünya Düzeni” adı verilen Deccal düzeninin tesis edilmeye çalışıldığını görüyoruz ve insanları gücümüz yettiği ölçüde bu fitneye karşı ikaz etmeye gayret ediyoruz.

Bizler, Ehli Sünnet vel Cemaat'e ve Selefi Salihin akidesine muhalif olan Haricilik, Mutezile, Cehmiye, Mürcie, Rafizilik (Şia), Alevilik, Batınlık gibi geçmişteki bidat fırkalarından ve günümüz uzantılarından beri olduğumuz gibi bazı konularda sünnete muvafakat edip bazılarında muhalefet eden Eş'arilik, Maturidilik gibi kelami ekollerden de aynı şekilde beraatimizi ilan ediyoruz. Zühd ve nefis tezkiyesinin ötesinde hulul, itti-had, vahdeti vücud, vahdeti şuhud, rabıta, şeyhlerden yardım dileme vb. şirk ve küfür itikadlarına sahip olan (Kadiri, Nakşi-bendi, Rufai vb.) bütün sofi tarikatlerden ve bidat ve hurafeleri din edinmiş diğer bütün tasavvufi ekollerden de uzağız. Tari-kat yapılanmasına sahip olmasalar da akide olarak tasavvufçularla aynı olan Nurculuk, Süleymancılık, Işıkcılık (H. Hilmi Işık ve bağlıları), Tebliğ cemaati, Habeşiler, Birelviler, (Taliban'ın bağlı olduğu) Deoband ekolü gibi hareketleri de aynı şekilde Redd ve Tekfir ediyoruz. Kendilerine “Kur'aniyyun” adını veren Sünnet inkarcısı mealcileri ve onlarla bazen açık bazen gizli ittifak halinde olan modernist, reformist bütün akımları da Tekfir ediyoruz.

Kişi Ehli Sünnet'e hakkıyla ittiba ettiğinde günümüzde kendilerini Ehli Sünnet'e ve Selef'e nisbet eden Suud selefilerinin veyahut da akide olarak onlardan farklı olmadıkları halde siyasi konularda ayrılan el-Kaide vb. cihadi olduğunu iddia eden akımların ve de Seyyid Kutub'tan beslenen ve Tekfirci olarak nitelenen “Hakimiyet Davetçisi” birtakım oluşumların selef imamlarının akidesiyle bir alakası olmadığını görecektir. Öyle ki bu fırkaların davetçileri Sünni, Selefi ulemanın sözleriyle köşeye sıkıştıklarında; “biz nasslara tabiyiz, ulemaya

körü körüne tabi olmayız!..” gibi kendisiyle batıl kastedilen hak sözlere sığınarak bir anda “selefi kimliklerini” bir kenara bırakabilmektedirler. Gerek bu tip “selefi görünümlü hareketler” gerekse de böyle bir iddiası olmayan İhvan, Hizb’ut Tahrir vb. “siyasal İslamcı” etiketi taşıyan hareketlerin hepsi aslında Ehli Sünnet’ten bağımsız yeni birer mezhep hüviyeti taşımaktadırlar. Tasavvufi oluşumların, mealcilik vb. modernist akımların, İran ve Şia eksenli hareketlerin selef menhecine uzaklığı aşikar olduğu için zaten söz konusu bile etmiyoruz. Bizler bu fırkaların hepsinden beriyiz ve herkese de bütün fırkalardan uzaklaşıp ağacın köküne sarılmayı tavsiye ediyoruz. Taifet’ul Mansura olan Ehli Sünnet ve Selef ulemasının eserlerinden yüz çevirerek, muasırların veyahutta müteahhirun ulemasından kafası karışık zatların kitaplarından beslenen bir kimsenin velle ki zahiren tevhid üzere olsa bile hakikatte itikadını koruyabilmesi çok zor bir ihtimaldir.

İşte bu noktada bizlere düşen vazife, başta akide olmak üzere İslami meselelerde kendi re’yimizle görüş beyan etmek veya nasrlara dayanmayan felsefi, kelami içtihadlarda bulunmak değil, bilakis Kur’an’a Sünnet’e ve de bu ikisini bize kesintisiz bir silsileyle nakleden imamların yoluna; Ehl’ul Hadis ve’l Eser, Ashab’ul Hadis veya günümüzdeki bazı araştırmacıların Selefiyye olarak tabir ettikleri Fırka-i Naciye (kurtulan fırka) ve Taifet’ul Mansura (Yardım olunmuş taife) olan Ehli Sünnet ve’l Cemaat’e tabi olmaktır. Bu bahsettiğimiz batıl cereyanların bizzat içinden gelen bizler de site vasıtasıyla bu akidenin neşrine ve de Allah’ın dini hakkında ilimsizce yapılan fikir yürütmelerin önüne geçmeye, bu hususta kendi nefsimiz başta olmak üzere herkese nasihat etmeye gayret edeceğiz inşaAllah.

AKİDEMİZ

Bütün küfür, şirk ve bidatlere bu şekilde “la” deyip hepsini reddettikten sonra isbat ve kabul ettiğimiz akideyi icmalî, özet bir mahiyette aktarmak istiyoruz.

Tağutu redd ve Allah'a iman:

Evvela bizler Allah'tan başka ibadete layık ilah tanımıyor ve de Allah'ın haricinde ibadet edilen bütün sahte ilahları, yani tağutları reddediyoruz. Aynı şekilde tağutlara ibadet edenleri de red ve tekfir ediyoruz. Din aslı ve temeli budur. Aşağıda sayacağımız bütün meseleler bu asıldan doğar. O yüzden biz insanları öncelikle bu asla yani tevhide davet ederiz. Tevhidi hakkıyla idrak eden diğer meseleleri de idrak eder. Tevhidi kavramamış olan birisine birtakım güncel meseleleri anlatmanın yararı yoktur. Hiç kimse tevhidi kavramadığı sürece belli amellere küfür ismini vererek İslam'a girmiş olmaz. Günümüzde en çok yapılan hatalardan birisi de budur.

Allah'tan başkasına ibadet eden herkes müşriktir:

Dua, yardıma çağırma, kurban kesme, adak adama, hüküme teslim olma gibi ibadet çeşitlerinden herhangi birisini Allah'tan başkasına yapan kimse velev ki yaptığı işe ibadet ismini vermese de, ilah edindiği varlığa ilah ismini vermese de müşriktir. Keza Allah'a uluhiyetinde (ibadet hususunda), rububiyetinde (kainatı sevk ve idaresinde) ve de kendisine has isim ve sıfatlarında şirk koşan kişi yaptığı işin şirk olduğunu bilmesede, bu şirk amelini teville veya cehaletle de yapsa bu

kişi müslüman değildir ve müşriktir. Böyle bir kimsenin kendisini İslam'a nisbet eden, şahadet getiren, namaz kılan birisi olması ile Yahudi veya Hristiyan kökenli olması arasında bir fark yoktur. Keza Allah'ın haricinde bu şekilde ikinci bir ilah ve rabb edinen bir kimse İslam'a yeni girmiş de olsa, hatta bu kimse fetret döneminde olup kendisine risalet hücceti ulaşmamış da olsa kafir ve müşriktir. Bu kimse fetret ehlinden ise azap görüp görmeyeceği alimler nezdinde ihtilaflıdır ancak böyle bir kimsenin Müslüman olmadığına ihtilaf yoktur. Zira Allah-u Teâlâ Nisa 48, 116 ve diğer birçok kati nasslarda kendisine ortak koşanı bağışlamayacağını beyan etmiştir.

Müşrikleri tekfir etmeyenler kafirdir:

Büyük şirkle imanın bir arada olmayacağı İslam dininden zaruri olarak bilinen bir meseledir. Her kim buna muhalefet eder, şirk ehlinden herhangi birisine diliyle la ilahe illallah dediği için veya cehaletinden ötürü Müslüman ismini verirse açık nasslara karşı geldiğinden dolayı aynı onun gibi kafirdir. Zaten böyle bir kimse imanla küfrün arasını ayırd edecek bir marifete, bilgiye sahip olmadığını ortaya koymuştur. Bu kimseler hakkında tevakkuf edenlerin durumu da aynıdır. Bizler günümüzdeki bazı kalplerinde eğrilik olan zeyg ehlinin yaptığı gibi "tağutu tekfir ederiz, ancak tekfir etmeyenler hakkında duraklarız veya şirk koşanları tekfir ederiz ancak tekfir etmeyenleri tekfir etmeyiz" gibi batıl şüpheler peşinde koşmayız. Zira böyle diyen bir kimse tağutu reddetmemiştir ve müşriklerden beri olmamıştır, küfre iman ismini vermiştir. Bütün bunlar ise küfürdür.

Vela-bera imanın rüknüdür:

Vela-bera (dostluk ve düşmanlık) bu anlamda tevhidin ve

akidenin ayrılmaz bir parçasıdır. Her kim kafirleri tekfir etmemek, onlarla İslam'ın ve müslümanların aleyhinde yardımlaşmak, küfürlerine rıza göstermek gibi hususlarda dostluk gösterirse velev ki onların itikadını benimsemese de hükmen onlar gibidir yani kafirdir. Bunun daha aşağısındaki vela çeşitleriyle onlara dostluk gösterenler ise yaptıkları işe göre günahkar hükmünü alırlar. Müslümanların bazı sırlarını onlara verenler, onlara dünyevi amaçlı müdahane/yaltaklık yapanlar gibi. Bizler bütün bu hususlarda Ehli Sünnet'in yaptığı gibi ifrat ve tefrit arasında vasat bir yol takib ederiz ve küfre rıza manasına gelmedikçe velanın her çeşidini küfür olarak addetmeyiz.

Hüküm ancak Allah'ındır:

Hüküm verme (teşri) yetkisi sadece Allah'a aittir, haramı ve helali sadece o belirler. Her kim günümüzdeki beşeri sistemlerin yaptığı gibi hakimiyeti Allah'tan başkalarına verir ve İslam şeriatına muhalif kanunlar ihdas ederse kafirdir ve tağuttur. Muhammed (*Sallallahu Aleyhi ve Sellem*)'in şeriatına alternatif olarak icad edilmiş bu vaz'i (uydurma) kanunları kabul eden, bu kanunlarla hükmeden milletvekilleri vb. bütün yasama organı mensupları, yürütme organı yani hükümetler ve de yargı organları yani bu şirk kanunlarına göre davaları halleden hakim ve savcılar, bu kanunlara göre savunma yapan avukatlar ve de insanları küfür ahkamına uymaya silah zoruyla teşvik eden emniyet ve askeriye mensupları hepsi aynı şekilde kafirdirler. Bu batıl kanunların yapılışına oylarıyla destek olanlar da aynı şekilde kafirdir.

Tağuta muhakeme olmak şirktir:

Keza bu küfür kanunlarına göre yargılanmayı, muhakeme olmayı kabul eden herkes de bu ameliyle İslam şeriatından

başka bir şeriata bağlandığını ortaya koymuş olur. Bu ise halis küfürdür. Tağuta muhakemenin küfür oluşu hususunda kişinin kendi isteğiyle veya gönülsüz olarak gitmesi arasında -şer'an muteber bir zorlama (ikrah) hali müstesna- bir fark yoktur. Keza tağutun hükümlerine göre hareket etme durumu devam ettikten sonra yapılan işin isminin değişmesi (avukat tutma, temyiz, ifade verme, savunma yapma) hükmü değiştirmez. Her kim bu mahkemelere esir olarak dahi gitse yapılan batıl yargılamayı reddetmez ve de küfür ahkamına göre yargılanmayı kabul ederse aynı şekilde kafirdir. Bu hususta Daru'l Harb olmasından dolayı veya zaruret, maslahat gibi gerekçelerle küfür hükmü ortadan kalkmaz. Zira iman küfür hükümleri böyle şeylerden dolayı değişmez. Küfür işleyen herkes kafirdir. Ancak ikrah durumu müstesna. İkraha ise şartları alimler tarafından açıklanmıştır. İnsanların ikrah zannettiği her şey ikrah olmaz.

Tağutu yüceltmeyi hedef edinen ordulara intisap eden kimselerin durumu da aynıdır. Eğitim, tebliğ, zaruret veya casusluk gibi bahanelerle küfür işlenemez. Keza benzer bahanelerle tağutun eğitim kurumlarına dahil olarak oradaki putlara tazim, küfür meclislerine iştirak gibi küfür fiillerini işleyenler veya çocuklarının bu küfürleri işlemesine rıza gösterenlerin durumu da aynıdır. Zira küfre rıza küfürdür. Kalben kafirlere buğzettikleri gerekçesiyle bu tarz küfür amelleri işlemeye cevaz verenler veya bu amelleri tekfir etme hususunda tereddüd gösterenler imanın mahiyetini anlamamışlardır. Çünkü Ehli Sünnet'e göre iman kalple tasdik, dil ile ikrar ve azalarla amelidir. İkraha hali olmaksızın küfür ameli işleyen kimsenin velev ki küfre itikad etmediğini bile açıklasa kafir olacağı hususunda bütün İslam ehli ittifak etmiştir.

Bizler tağutu tasdik anlamına gelen herhangi bir küfür söz ve fiilini kalben tasvib etmediğimiz gibi sözle, yazıyla veya

imza yoluyla da kabul etmeyiz, fiil olarak da yapmayız. Batıl tevillerle bunları meşrulaştırmaya çalışmayız. Küfür veya haram olduğu açık olmayan şüpheli meselelerde dahi kafirlerden ve tağutlardan uzak durmaya gayret ederiz. Küfür olduğu isbat edilmediği gerekçesiyle şüpheli amellere dalmayız. Bu, müminin vasfı değildir. Kitap ve Sünnet nezdinde küfür olduğu açık olan fiilleri tekfir ederiz, açık olmayan meselelerde ise kendimiz içtihadla bulunmaya yeltenmeyiz. Zira İslam dininden zaruri olarak bilinen meseleler haricindeki hafi/kapalı meselelerde görüş beyan etmek, ancak içtihad ehliyetine yani Kuran ve Sünnet'ten hüküm çıkartma (istinbat) yeteneğine sahip alimlerin işidir. Bu ise başta Arapça olmak üzere çeşitli alet ve usul ilimlerine vakıf olmayı ve de Tefsir, Hadis, Fıkıh gibi ilim dallarında söz sahibi olmayı gerektirir. Günümüzde bu şekilde müçtehid vasfına sahip bir kimseyi tanımıyoruz. Bu sebeble ister iman küfür meselelerinde, isterse de fıkhi meselelerde doğrudan nasslardan hüküm çıkartmaya kalkarak fetva veren hiç kimsenin görüşünü –bu görüşünü geçmişteki ehliyet sahibi alimlere dayandırmadığı müddetçe- dikkate almıyoruz. Bu, elbetteki içtihadla açık olan, kati nassla sabit olmayan konularla alakalıdır. Yoksa tevhide iman, şirk ehlinin tekfiri, imanın 6 şartı, İslamın beş rüknü, içki, kumar, zina vb haramlığı açık olan konular gibi dinden zaruri olarak bilinen meselelerde bir alimin fetva vermesine gerek yoktur.

Teveşül:

Allah'a dua ederken O'nun isim ve sıfatlarıyla teveşül edilebileceği gibi, kişi salih amellerini öne sürerek de teveşül edebilir. Keza diri olan birisinden dua etmesi de talep edilebilir. Bunun haricindeki teveşül çeşitleri bidattir ve şirke götüren vasıtalandır. Kişi bu batıl teveşül çeşitlerini Allah'tan başkasına dua etmek, sığınmak, tevekkül etmek, o kimsenin

dularını işittiği ve icabet edeceği gibi itikadlara dayanarak yaparsa müşrik olur.

Gayb bilgisi:

Gaybı bilmek Allah'a mahsustur. Her kim Allah'tan başka bir kimsenin; ister kahin veya münecim ismi verilen falcılardan, isterse de şeyh ismi verilen Deccaller'den olsun gaybı bileceğine, kalplerden geçeni bileceğine itikad ederse kafirdir. Allah gayb bilgisini ancak Rasullerine vahiy yoluyla bildirir. Velilere de bazen ilham veya rüya yoluyla bazı hususları bildirir. Kafirlerle de bu türden ilhamlarda bulunması bazen söz konusu olur. Keza mü'minlere de bazen şeytanın ilham vermesi mümkündür. İlham ve rüya şeytandan mı Rahman'dan mı geldiği bilinemeyeceğinden dolayı şeriat nezdinde delil değildir. Hiç kimse ilhama dayanarak gayb bilgisi iddia edemez. Allah Rasulu'nun vefatıyla birlikte vahiy kesilmiştir. Dolayısıyla her kim sofilerden bazılarının yaptığı gibi kendisine vahiy geldiğini, kitap verildiğini, Allah'la konuştuğunu iddia ederse peygamberlik iddia etmiş olur ki Allah Rasulunden sonra rasul ve nebi olduğunu iddia eden herkes kafirdir. Evliyanın kerameti haktır. Allah dostlarının elinde bazı harikulade olaylar zuhur edebilir. Ancak bütün bunlar o velinin dilemesine değil, Allah'ın dilemesine bağlıdır. O yüzden keramet inancı velilerin kainatta tasarruf ettikleri, yardım isteyenin yardımına koştukları gibi şirk olan inançları meşrulaştırmak için kullanılamaz.

İsim ve Sıfatlar:

Bizler Allah-u Teâlâ'nın kemal sıfatlarla muttasıf olup her tür noksanlıktan münezzehe olduğuna, onun eşi ve benzeri olmadığını iman ederiz. Kuran ve Sünnet'te yer alan bütün sıfatlarına ister İlim, Kudret gibi akli sıfatlar olsun isterse de Yed,

Vech, istiva gibi haberi sıfatlara olsun Tevile ve yoruma gitmeden, Teşbih ve Tecsimde bulunmadan, mahlukatın sıfatlarına benzetmeden, Tekyif yapmadan yani keyfiyetini araştırmadan iman ederiz. Allah-u Teâlâ bizzat kendi vafettiği üzere göklerin Fevkinde, Arşının üzerindedir. Mahlukatından ayrıdır. Her kim O'nun mahlukatının içine Hulul ettiğini, her yerde olduğunu söylerse kafirdir. İşte bütün bunlar bizim, İslam dininin zaruri olarak bilinen temel esaslarından ve de Tevhid ve Sünnet ehli imamların eserlerinden derlediğimiz birtakım meseleler ve bu meselelerin halihazırda tartışılan güncel bazı konulara tatbikinden ibarettir.

Geri kalan diğer akidevi meselelerde ne düşündüğümüzü merak edenler İmam Ahmed bin Hanbel'in Usul'us Sunne adlı eseri, Şeyhu'l-İslam İbni Teymiye'nin Vasıtiye Akidesi ve selef imamlarına ait diğer akide metinlerine müracaat edebilirler.

Burada tevhid ve sünnet ehlinin akidesini muhtasar bir biçimde özetlemeye çalıştık, çoğu zaman delil zikretmedik. Herhangi bir meselede delil ve kaynak talep edene delili Allah'ın izniyle sunulacaktır.

Ahiru da'vana en'il hamdu lillahi rabbil alemin.